

SPRAWOZDANIE GRUPY ZADANIOWEJ S&D
DS. ZWALCZANIA TERRORYZMU

■ Bruksela, czerwiec 2015 r. ■

ZWALCZANIE TERRORYZMU

S&D

Grupa Postępowego Sojuszu
Socjalistów & Demokratów
w Parlamencie Europejskim

*„Wykorzystując wolność słowa
jako nasze orężę i zgodnie z
najlepszymi tradycjami tej izby,
sprawimy, że godność ludzka i
bezpieczeństwo przeważą nad
strachem i nienawiścią”*

Premier Jens Stoltenberg
przemówienie w Stortinget podczas uroczystego posiedzenia
ku czci ofiar tragedii na wyspie Utøya z dnia 22 lipca 2011 r.

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	04
1. ZWALCZANIE TERRORYZMU W OPARTEJ NA WARTOŚCIACH, ZRÓŻNICOWANEJ UNII: Podejście całościowe	06
2. NIWELOWANIE NIERÓWNOŚCI SPOŁECZNYCH W EUROPIE: Zapobieganie i deradykalizacja, włączenie społeczne i edukacja	10
3. ZMIANA POLITYKI ZAGRANICZNEJ UE, ABY STAWIĆ CZOŁA WYZWANIU ZWIĄZANEMU Z TERRORYZMEM	16
4. ZWALCZANIE TERRORYZMU: 10 głównych przestępstw	22
GLOSARIUSZ	26

WPROWADZENIE

Ataki terrorystyczne w Paryżu, Kopenhadze i Tunisie oraz zakończona strzelaniną akcja policyjna w Belgii wstrząsnęły Europą na początku 2015 r. Relacje pomiędzy społecznościami w Europie stają się coraz bardziej napięte wskutek działań terrorystów, rasistów i ekstremistów szerzących nienawiść poprzez przemoc i zastraszanie. Jedynie sprzeciw obywateli Europy wobec terroru i nienawiści może doprowadzić do wypracowania realnych rozwiązań. Musimy odnaleźć jednoczące nas poczucie wspólnoty oparte na równości, wolności, demokracji, szacunku i tolerancji, aby zbudować prawdziwie pluralistyczną i tolerancyjną Europę, w której wszyscy obywatele mają równe szanse.

Musimy spojrzeć prawdzie w oczy: według ostatniego sprawozdania Europolu w sprawie terroryzmu, mniej niż 2% ataków terrorystycznych w UE w ciągu ostatnich 5 lat uznano za umotywowane względami religijnymi. Ogromną większość stanowiły zamachy na tle separatystycznym.

Jako grupa Socjalistów i Demokratów podkreślamy potrzebę zareagowania na terroryzm nie tylko przez środki bezpieczeństwa, nie tylko przez działania socjalne w Europie, ale przez rozwiązywanie problemów społecznych również w krajach trzecich, aby eliminować podstawowe przyczyny rozwoju terroryzmu: trzeba walczyć z ubóstwem, propagować prawa człowieka i dążyć do rozwiązywania konfliktów.

Akty terrorystyczne są przede wszystkim przestępstwami, a globalne siatki terrorystyczne są zbliżone do międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. Tak przede wszystkim należy prezentować terroryzm, by zakwestionować jego legitymację oraz zdemistyfikować organizacje terrorystyczne. Należy jednak opracować działania polityczne ukierunkowane na różne rodzaje terroryzmu.

Agresywni ekstremiści i terroryści wygrywają, gdy ludzie różnych religii i różnego pochodzenia nie ufają sobie, tworząc podziały społeczne i stereotypy. Aby to zmienić, musimy wzmacniać pomosty komunikacyjne i zaufanie w społeczeństwie w Europie i na całym świecie. W swojej historii, Europa wielokrotnie pokonywała przemoc: powinna ona czerpać z tych doświadczeń i wspierać innych w podobnych działaniach.

Państwa, w których rodzą się działania terrorystyczne lub które wykorzystywane są jako miejsca szkolenia terrorystów, są w rzeczywistości najbardziej zagrożone. Ich obywatele ponoszą najwyższe koszty ludzkie i ekonomiczne. Należy mieć to na

uwadze podczas opracowywania wspólnego planu działania dla Europy i wspierania tych krajów w ograniczaniu zagrożenia terrorystycznego: wysiłki w tym zakresie mogą być skuteczne tylko wtedy, gdy będą skoordynowane i realizowane w skali globalnej. Należy jednak podkreślić, że nie istnieje wspólna globalna definicja terroryzmu. Działania antyterrorystyczne prowadzone wspólnie z krajami trzecimi nie powinny być narzędziem do tłumienia opozycji politycznej i nie należy ich ukierunkowywać na mniejszości etniczne.

Błędne jest przekonanie, jakoby wszystkie działania terrorystyczne były inspirowane religią, co jest często umacniane przez różnice etniczne, religijne i polityczne. Niemniej jednak należy podkreślić, że pierwszymi i najliczniejszymi ofiarami ostatniej fali terroryzmu są muzułmanie. Jako grupa Socjalistów i Demokratów będziemy zawsze zdecydowanie twierdzić, że nie jest to zderzenie cywilizacji ani walka pomiędzy Islamem a Zachodem, ale wykorzystywanie religii do celów przestępczych, aby przeprowadzać ataki terrorystyczne w walce o władzę. Pozostaniemy wierni naszym wartościom związanym z wielokulturową, wielowyznaniową Europą, w której panuje poszanowanie dla wszystkich religii i przekonañ oraz prowadzi się dialog między religiami w celu budowania wzajemnego zrozumienia na naszym kontynencie i na całym świecie.

Prawa człowieka powinny być centralnym elementem strategii zwalczania terroryzmu i współpracy. Zapobieganie terroryzmowi i zwalczanie go musi gwarantować, że bezpieczeństwo, prawa człowieka i egzekwowanie prawa nie wykluczają się wzajemnie, tylko się uzupełniają.

Gianni Pittella
GIANNI PITTELLA
Przewodniczący Grupy S&D

Tanja Fajon
TANJA FAJON
Wiceprzewodnicząca Grupy Zadaniowej
S&D ds. zwalczania terroryzmu

Knut Fleckenstein
KNUT FLECKENSTEIN
Wiceprzewodniczący Grupy Zadaniowej
S&D ds. zwalczania terroryzmu

1. ■ ZWALCZANIE TERRORYZMU W OPARTEJ NA WARTOŚCIACH, ZRÓŻNICOWANEJ UNII: Podejście całościowe

Terroryzm jest bezpośrednim atakiem wymierzonym w podstawowe wartości Unii Europejskiej – demokrację, praworządność, poszanowanie podstawowych praw i jedności w różnorodności – oraz zagrożeniem dla bezpieczeństwa, pokoju, stabilizacji i dobrobytu, jakie integracja europejska zapewniła obywatelom.

Europejscy socjaliści i demokraci są głęboko przekonani, że walka z terroryzmem może być skuteczna tylko wtedy, gdy działania podejmowane przez państwa członkowskie w celu zwalczania terroryzmu będą zgodne z ich obowiązkami wynikającymi z prawa międzynarodowego, a w szczególności międzynarodowymi standardami praw człowieka, prawem dotyczącym uchodźców oraz prawem humanitarnym.

KONIECZNE JEST:

- **zagwarantowanie bezpieczeństwa, ochrona praw podstawowych i utrzymanie praworządności;**
- **zidentyfikowanie i wyeliminowanie pierwotnych przyczyn terroryzmu; oraz**
- **zagwarantowanie, aby w ramach wspólnej europejskiej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa zwalczane były zagrożenia terrorystyczne oraz ich przyczyny.**

Podejmowane działania nie mogą podważać zasad, które winny chronić, ani też naruszać praw obywateli. Musimy zwalczać terroryzm wewnątrz granic i poza nimi, przeciwdziałać brutalnemu ekstremizmowi i agresywnej ideologii ekstremistycznej, działać na rzecz rozwiązywania konfliktów i budować poszanowanie praw człowieka za granicą oraz podejmować wszelkie wysiłki w celu obrony praw podstawowych, tolerancji, spójności i sprawiedliwości społecznej na całym świecie.

Początkowe szerokie poparcie w pierwszych latach XXI wieku dla daleko idących środków zwalczania terroryzmu osłabło w wielu krajach po ujawnieniu poważnych naruszeń praw człowieka popełnianych w imię bezpieczeństwa, takich jak wydawanie osób podejrzanych w trybie nadzwyczajnym i bez decyzji sądu, bezprawne przetrzymywanie ich na czas nieokreślony oraz tortury. Opinia publiczna oraz sądy w Europie, Stanach Zjednoczonych i innych regionach wywierały nacisk na rządy, aby szanowano podstawowe prawa człowieka podczas prowadzenia działań w zakresie zwalczania terroryzmu. Od czasu ataków w Paryżu nastąpiła zmiana opinii publicznej dotycząca zwiększenia poziomu bezpieczeństwa, jednak nadal istnieją znaczące obawy dotyczące poszanowania praw podstawowych. W pełni popieramy misję specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. propagowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności w kontekście walki z terroryzmem.

1.1 Zapewnianie bezpieczeństwa i sprawiedliwości z jednoczesnym poszanowaniem praw podstawowych

Nie może istnieć wolność bez bezpieczeństwa, ale nie można zaakceptować bezpieczeństwa bez poszanowania demokratycznych zasad i praworządności. Naszym punktem wyjścia jest podstawowa europejska zasada, że nie można uzasadnić żadnego ograniczenia praw podstawowych, chyba że jest to konieczne, proporcjonalne, uzasadnione i może zagwarantować bezpieczeństwo, które ma zapewniać.

1.2 Pełne wykorzystanie i dogłębna ocena wszystkich obecnych polityk UE w zakresie bezpieczeństwa i egzekwowania prawa

Po ostatnich atakach terrorystycznych w Europie stało się jasne, że istnieją poważne problemy z wymianą danych wywiadowczych między państwami członkowskimi, a nawet między różnymi agencjami w danym państwie członkowskim. W UE istnieje wiele środków egzekwowania prawa i współpracy sądowej, jednak jeśli środki te nie są w pełni wykorzystywane, istnieje ryzyko narażenia obywateli na niepotrzebne niebezpieczeństwo.

UE dysponuje już imponującym zestawem narzędzi w zakresie środków bezpieczeństwa i egzekwowania prawa. Istniejące środki nie są jednak właściwie lub w pełni wykorzystywane przez państwa członkowskie. Poza oczywistymi niedociągnięciami we wdrażaniu obserwuje się brak wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi lub pomiędzy państwami członkowskimi a agencjami UE (w szczególności Europol i Eurojustem). Dlatego wzywamy do przeprowadzenia gruntownej oceny wszystkich obecnych polityk, środków i instrumentów UE w zakresie bezpieczeństwa i egzekwowania prawa w celu stwierdzenia, które z nich są skuteczne, gdzie istnieją słabe strony, czy istnieją luki lub niedociągnięcia oraz czy środki te są we właściwy sposób wdrażane i wykorzystywane. Taka ocena jest niezbędna, aby zidentyfikować problematyczne obszary oraz stwierdzić, czy i jakie nowe środki są potrzebne.

Grupa S&D wzywa do niezwłocznego przyjęcia pakietu w zakresie ochrony danych, ponieważ dalsza współpraca w obszarze egzekwowania prawa jest potrzebna do wsparcia wysiłków Unii dotyczących bezpieczeństwa, co wiąże się z wymianą danych osobowych. Opowiadamy się za dalszym pogłębianiem współpracy sądowej na szczeblu sędziów i prokuratorów oraz za budowaniem wzajemnego zaufania oraz wzajemnym uznawaniem decyzji sądowych.

Po ostatnich atakach terrorystycznych w Europie stało się jasne, że istnieją poważne problemy z wymianą danych wywiadowczych między państwami członkowskimi, a nawet między różnymi agencjami w danym państwie członkowskim.

Będziemy wspierać wysiłki mające na celu rozwijanie współpracy w zakresie bezpieczeństwa w walce z terroryzmem w Europie oraz przy udziale krajów trzecich, jednak będziemy zawsze walczyć o zapewnienie pełnego nadzoru sądowego, odpowiedzialności prawnej i poszanowania prawa międzynarodowego.

1.3 Strategia dotycząca europejskich zagranicznych bojowników i pozostających w kraju zwolenników ISIS

Wzywamy do przeprowadzenia szczegółowej oceny pierwotnych przyczyn nowego zjawiska, jakim są wyjazdy „zagranicznych bojowników”, którzy w rzeczywistości powinni być nazywani europejskimi bojownikami; w przypadku tego zjawiska Europa powinna przyjąć odpowiedzialność za działania swoich obywateli. Możemy skutecznie zwalczać to zjawisko i starać się przede wszystkim powstrzymać naszych obywateli od przystępowania do zagranicznych grup terrorystycznych; chcemy również przeprowadzenia oceny wpływu powrotów zagranicznych bojowników. Jeżeli osoby powracające zostaną uznane za źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa, trzeba będzie monitorować powroty. Kontrole graniczne oraz wykorzystywanie systemu SIS II na granicach zewnętrznych Unii odgrywa istotną rolę. Podkreślamy również, że wdrożony już system informatyczny przekazywania informacji o pasażerach (APIS) zapewnia cenne informacje na temat przybywających do Unii pasażerów linii lotniczych. Należy jednak w równym stopniu podkreślać potrzebę pociągania danych osób do odpowiedzialności prawnej oraz zapewniania pomocy tym, którzy znaleźli się na niewłaściwej drodze, w reintegracji z europejskim społeczeństwem i wartościami.

Obecnie większa część uwagi skupia się na niebezpieczeństwach związanych z bojownikami powracającymi z Iraku i Syrii, jednak należy zająć się rosnącym zagrożeniem ze strony radykałów, którzy nigdy nie wyjechali. Pozostający w kraju bojownicy są czasem sfrustrowani z powodu nieprzystąpienia do walk na Bliskim Wschodzie. Mogli nawet nigdy nie mieć zamiaru znaleźć się na polu walki, ale ich poglądy radykalizują się na miejscu w wyniku propagandy rozpowszechnianej przez takie grupy, jak Państwo Islamskie. Niedoszli bojownicy dżihadu

stwarzają zagrożenie, ponieważ mogą odpowiadać na wezwania przywódców Islamskiego Państwa do przeprowadzania ataków w kraju w odpowiedzi na ataki lotnicze na obszary znajdujące się pod kontrolą IS. Czują się blisko związani z grupą, mimo że do niej nie należą, i mogą w efekcie popełniać brutalne zbrodnie. Zróżnicowane profile utrudniają ich identyfikację: mogą być dobrze wykształceni lub wcześniej opuścić szkołę, mogą być religijni lub żądni przygód. Grupa S&D wzywa organy ścigania państw członkowskich do ulepszenia wymiany informacji i pokonania braku zaufania i niechęci do bliższej współpracy.

1.4 Dane dotyczące przelotu pasażera (PNR) zgodne z prawem UE

Uważamy, że dzielenie się danymi dotyczącymi lotu pasażera (PNR) odnoszącymi się do pasażerów lecących do Europy i wylatujących z Europy może przyczynić się do rozbijania siatek terrorystycznych i poważnej przestępczości międzynarodowej. Nie jest to jednak „cudowny środek” czy panaceum. Dlatego opowiadamy się za gromadzeniem danych PNR w sposób zapewniający wysoki poziom ochrony danych oraz zgodny z unijnym prawem pierwotnym i najnowszym orzecnictwem, w szczególności wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych.

1.5 Pilna potrzeba skoncentrowania działań UE na bezpieczeństwie cybernetycznym

Z uwagi na fakt, że zagrożenia i ataki cybernetyczne stają się coraz częstsze, bardziej wyrafinowane i potencjalnie szkodliwe, UE i jej państwa członkowskie muszą opracować politykę bezpieczeństwa cybernetycznego na poziomie krajowym oraz europejskim, aby sprostać temu coraz trudniejszemu wyzwaniu. Dlatego podtrzymujemy opinię, że opracowanie odpowiednich polityk w celu obrony przed zagrożeniami cybernetycznymi powinno stać się integralną częścią strategii antyterrorystycznej UE. Ponadto przypominamy, aby przedsiębiorstwa i organy publiczne przeznaczały wystarczające zasoby na ochronę infrastruktury.

Nalegamy, aby UE stała się platformą wspólnych wysiłków dotyczących bezpieczeństwa cybernetycznego podejmowanych przez państwa członkowskie. UE musi przyjąć znacznie ambitniejszą rolę w zakresie koordynacji wykraczającej poza obecne wyznaczanie minimalnych standardów dotyczących przestępstw kryminalnych. Ułatwienie współpracy w zakresie egzekwowania prawa przez Europol, w tym dzięki nowo utworzonemu europejskiemu centrum ds. walki z cyberprzestępczością, należy przyjąć z zadowoleniem, ale nie jest ono wystarczające. Nie można poradzić sobie z groźbą ataków cybernetycznych, stosując tylko „krajowe” polityki i strategie obrony cybernetycznej, ponieważ przestrzeń cybernetyczna obejmuje cały świat i źródła ataków mogą znajdować się poza granicami. Podkreślamy również znaczenie innowacji technologicznych, badań i wiedzy specjalistycznej, i dlatego nalegamy na zapewnienie w tym obszarze w nadchodzących latach większego finansowania ze środków UE.

1.6 Zabezpieczenie swobody przemieszczania się osób – podstawowej wartości Unii

Jak stwierdzono w wydanym ostatnio oświadczeniu agencji FRONTEX, nie ma związku pomiędzy terroryzmem i migracją. Grupa Socjalistów i Demokratów odrzuca postrzeganie kwestii konfliktu i terroryzmu wyłącznie przez pryzmat kontroli migracji i zawsze będzie traktować jako priorytet zwalczanie przemocy, ratowanie życia i propagowanie praw człowieka w UE oraz w naszych relacjach z innymi krajami.

Zachęcamy państwa członkowskie UE do pełnego wykorzystywania układów z Schengen oraz do znaczącej intensyfikacji współpracy w tym obszarze, zamiast narażania swobodnego przepływu będącego jedną z najważniejszych swobód Unii. Dlatego sprzeciwiamy się propozycjom zawieszenia systemu Schengen, a zamiast tego zachęcamy państwa członkowskie do zaostrzenia istniejących zasad, które obejmują możliwość tymczasowego wprowadzenia kontroli dokumentów, oraz do lepszego wykorzystywania systemów SIS II i VIS. Zasady i reguły określone w istniejącym kodeksie granicznym Schengen dotyczące ukierunkowanych kontroli osób przekraczających zewnętrzne granice powinny być właściwie stosowane tam, gdzie jest to konieczne.

Ponadto wzywamy UE do umieszczenia w programie działań kwestii zgody rodziców na wyjazd małoletnich opuszczających terytorium państwa członkowskiego zamieszkania. Obecnie zasada dotycząca zgody rodziców jest niespójnie stosowana w Unii. Potrzebna jest poważna debata publiczna i ekspercka, aby ocenić, czy na poziomie UE konieczna jest obowiązkowa zgoda.

Zachęcamy państwa członkowskie UE do pełnego wykorzystywania układów z Schengen oraz do znaczącej intensyfikacji współpracy w tym obszarze, zamiast narażania swobodnego przepływu będącego jedną z najważniejszych swobód Unii.

2. NIWELOWANIE NIERÓWNOŚCI SPOŁECZNYCH W EUROPIE: Zapobieganie i deradykalizacja, włączenie społeczne i edukacja

Należy skoncentrować się przede wszystkim na motywacjach europejskiej młodzieży udającej się do Syrii, Iraku i innych stref ogarniętych wojną lub powracającej z tych obszarów. UE musi zadać sobie niewygodne pytanie: dlaczego do tak wielu młodych ludzi ideologia uznająca masowe obcinanie głów, niewolniczą pracę i odmowę uznania praw kobiet przemawia bardziej niż inne idee, prezentowane w Europie?

Choć europejscy zagraniczni bojownicy nie stanowią jednolitej grupy, to istnieje wyraźne powiązanie między radykalizacją młodych ludzi a poczuciem braku wpływu na otaczający świat, co może niekoniecznie spowodowane jest ubóstwem, ale ma korzenie w poczuciu beznadziei, braku zaufania do demokracji, doświadczeniu dyskryminacji lub nietolerancji oraz rozczarowaniu. Formułując politykę prewencji i deradykalizacji, musimy zrozumieć, że radykalizacja jest złożonym procesem obejmującym przynajmniej cztery aspekty: tożsamość, religię, wymiar społeczno-ekonomiczny i geopolitykę. Grupa S&D opowiada się za kompleksowym, międzysektorowym podejściem gwarantującym uwzględnienie edukacji i szkoleń, integracji/włączenia społecznego, mediów, ośrodków przetrzymywania, służby zdrowia i resocjalizacji.

2.1 Wspieranie rodziców

Młodzi ludzie mierzą się z problemami dotyczącymi tożsamości i przynależności bez względu na wyznawaną religię. Problemy tożsamościowe często dotykające młodzież skłaniają młode pokolenia do poszukiwania uznania i dowartościowania, w szczególności w szkole, zajęciach sportowych lub sztuce, ale również często w przestępczości w ramach podważania norm społecznych i religii. W wielu przypadkach zradykalizowana młodzież identyfikuje się z kontrkulturą, która cechuje się przynajmniej głębokimi zastrzeżeniami wobec „establishmentu” lub wręcz jego jednoznacznym odrzuceniem.

Opowiadamy się za podejściem zorientowanym na wymiar wspólnotowy, które wymaga pracy z pierwotnym środowiskiem społecznym – rodziną. Rodzice odgrywają zdecydowanie kluczową rolę w zapobieganiu radykalizacji. W większości przypadków oni pierwsi zauważają u swoich dzieci wczesne symptomy samoizolacji. Mają wpływ na dzieci i chcą je chronić przed krzywdą, dlatego wspieranie rodziców ma podstawowe znaczenie. Rodzice muszą mieć dostęp do wszystkich potrzebnych informacji oraz możliwość zwracania się na każdym etapie do specjalistów i pracowników socjalnych – nie tylko policji. Państwa członkowskie powinny tworzyć telefony zaufania dla rodziców oraz dla dzieci i młodzieży będących świadkami przejawów radykalizacji wewnątrz rodziny lub wśród rówieśników. Wzywamy do wprowadzenia ukierunkowanych szkoleń w celu zapewnienia wsparcia rodzicom i nauczycielom oraz poradnictwa w szkołach dla dzieci i rodziców.

2.2 Kobiety i radykalizacja

Rośnie liczba młodych europejskich muzułmank, które są radykalizowane i rekrutowane przez grupy terrorystyczne. Wiele kobiet mieszkających w Europie, które przyłączają się do grup terrorystycznych, pochodzi z trudnych środowisk i postrzega to jako możliwość ucieczki od kulturowych presji. To wszystko czyni młode muzułmanki podatnymi na radykalizację. UE i państwa członkowskie muszą wyeliminować przyczyny tego problemu przez wspieranie szeroko zakrojonych programów włączenia młodych europejskich muzułmank w wysiłki zmierzające do większego równouprawnienia, zapewnianie sieci i platformy wsparcia, poprzez które można bezpiecznie wyrażać swoje opinie, a także muszą przyczynić się do tworzenia środowiska dającego poczucie bezpieczeństwa i nadzieję.

UE musi również wspierać programy mające na celu propagowanie zrozumienia stosunku Islamu do kobiet, co obejmuje edukację, uczestnictwo w życiu publicznym i działaniach obywatelskich, przez wspieranie islamskich grup mających potencjał wprowadzania zmian w swoim środowisku oraz przez współpracę z nimi.

2.3 Oddanie głosu rodzinom ofiar

Głosy osób, które przeżyły ataki terrorystyczne, i członków rodzin ofiar, które zginęły, mogą wiarygodnie podważać gwałtowną retorykę ekstremistów. W ten sposób przyczyniają się do budowania bardziej tolerancyjnego i otwartego społeczeństwa. Chcemy, aby UE zwiększyła środki na projekty i działania dotyczące pomocy dla ofiar terroryzmu i ich ochrony.

Młodzi ludzie mierzą się z problemami dotyczącymi tożsamości i przynależności bez względu na wyznawaną religię. Problemy tożsamościowe często dotykające młodzież skłaniają młode pokolenia do poszukiwania uznania i dowartościowania, w szczególności w szkole, zajęciach sportowych lub sztuce, ale również często w przestępczości w ramach podważania norm społecznych i religii.

2.4 Zwalczanie ekstremistycznej retoryki i propagandy w Internecie

Nowe technologie komunikacji masowej zapewniają skuteczny sposób rozpowszechniania radykalnych, mniejszościowych poglądów dużej, globalnej grupie odbiorców. Istnieje pilna potrzeba zajęcia się czynnikami leżącymi u podstaw tej sytuacji, związanymi z internetem i rekrutowaniem. Od września do grudnia 2014 r. co najmniej 46 000 kont na Twitterze było wykorzystywanych przez zwolenników ISIS, choć nie wszystkie były aktywne w tym samym czasie. Niewątpliwie musimy zakłócać rozpowszechnianie propagandy terrorystycznej w mediach społecznościowych, jednak nigdy nie będzie możliwe usunięcie wszystkich tego typu treści z internetu.

Odrzucając pojęcie „wojny propagandowej”, UE ma obowiązek sama zapewnić przedstawianie retoryki alternatywnej wobec terroryzmu we wszystkich mediach, łącznie z mediami społecznościowymi, które z definicji przekraczają granice. Wzywamy również wszystkich działających w branży internetowej, platformy mediów społecznościowych i przedsiębiorstwa reklamowe do prezentowania alternatywnych, pozytywnych przekazów, które będą przemawiały do młodego pokolenia i pomogą zwalczać propagandę ISIS. Należy powołać grupę zadaniową w celu koordynacji prac nad kwestią dostępu, usuwania treści, zapewniania właściwej równowagi pomiędzy ochroną wolności wyrażania poglądów a zapobieganiem podżeganiu do przemocy przy pełnym poszanowaniu wytycznych ONZ i współpracy z organami sądowymi. Te środki nie powinny być wykorzystywane do eliminowania odmiennych poglądów i krytyki.

Nalegamy, aby UE zwiększyła finansowanie programów (z udziałem organizacji pozarządowych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i mediów społecznych) propagujących pozytywne postawy poprzez sport i kulturę. Musimy wspierać lokalnych działaczy, którzy mogą stać się partnerami sieci i społeczności oraz przekazywać alternatywne „wirusowe” komunikaty.

2.5 Ekspozowanie relacji rozczarowanych osób powracających i byłych ekstremistów

Potrzebna jest strategia dotycząca postępowania z powracającymi młodymi ludźmi, którzy rozczarowali się w związku z zaangażowaniem w działalność ISIS.

Komisja i Służba Działań Zewnętrznych muszą pilnie podjąć działania w celu opracowania strategii UE dotyczącej sposobu postępowania z osobami powracającymi z Syrii, Iraku i innych stref wojennych. Działania takie jak konfiskata paszportów i odbieranie obywatelstwa UE nie rozwiążą problemu. Najbardziej niebezpieczne wśród powracających są osoby z przeszłością kryminalną.

Relacje z pierwszej ręki prezentowane przez rozczarowanych powracających mają kluczowe znaczenie w kontekście zwalczania retoryki ISIS. Możliwość opisanego codziennego życia i przyszłości w ISIS może być skutecznym narzędziem. Rozczarowane osoby powracające są jednak często narażone na ogromne ryzyko, w tym groźby śmierci ze strony ISIS. Dlatego potrzebne jest wdrożenie programu ochrony świadków. Możemy bazować na doświadczeniach państw członkowskich, które opracowały instrumenty przeciwdziałania zagrożeniom ze strony przestępczości zorganizowanej i mafii.

Poza właściwym podkreśleniem znaczenia resocjalizacji, komunikaty zawierające i wykorzystujące powyższe instrumenty powinny odzwierciedlać zrozumienie naszego obowiązku zwalczania dyskryminacji i oferować wszystkim społecznościom dotkniętym tymi problemami rzeczywiste włączenie w życie społeczne i ekonomiczne.

2.6 Demaskowanie wewnętrznych walk i rywalizacji w kręgach terrorystów

Jednym ze sposobów na pokonanie organizacji terrorystycznej jest spowodowanie, aby pokonała się sama i dokonała samozniszczenia. Rywalizacja i konkurencja pomiędzy grupami terrorystycznymi manifestuje się nie tylko w konkurowaniu o zwolenników pomiędzy ISIS lub Al-Kaidą, ale również na polach walk w Syrii, Iraku i w innych miejscach. UE i państwa członkowskie mogą pomóc zmniejszyć zagrożenie terrorystyczne poprzez ukazywanie, że nie są w istocie takimi, jakimi się prezentują. Nie są rycerzami pod flagą proroka. W rzeczywistości są przestępcami i mordercami walczącymi między sobą o władzę.

Państwa członkowskie muszą nagłaśniać coraz częstsze doniesienia o wewnętrznych walkach i konfliktach w ISIS. Może to obejmować upublicznianie informacji postrzeganych tradycyjnie jako informacje wywiadowcze. Niemniej jednak podziały ideologiczne pojawiają się często w związku z przynależnością etniczną. Niepożądane byłoby podkreślanie podziałów etnicznych w walce z terroryzmem.

Wzywamy UE do promowania partnerstwa pomiędzy rządem a mediami w celu przekazywania lepszych i bardziej rzetelnych ogólnych informacji na temat aktów związanych z terroryzmem. Wiadomości powinny zawierać mniej powtórzeń przerażających scen, informacji budzących panikę i nastawionych na sensację, natomiast powinny być bardziej skoncentrowane na przekazywaniu wyważonych i neutralnych informacji. Dziennikarze są w istotnej mierze odpowiedzialni za umacnianie demokracji i wolności słowa, ale powinni unikać nieetycznych praktyk i pogoni za sensacją.

Powinniśmy uznać, że grupy terrorystyczne zazwyczaj nie są monolitycznymi organizacjami o stałej strukturze, ale luźnymi siatkami różnorodnych grup o różnej przeszłości i motywacjach. W naszej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa powinniśmy starać się aktywnie odłączać poszczególne grupy od terroryzmu, a w pierwszej kolejności zapobiegać ich przyłączaniu się do terrorystów.

2.7 Deradykalizacja i resocjalizacja w więzieniach

Musimy opracowywać i monitorować programy przeciwdziałania radykalizacji w więzieniach. Powinny one obejmować nadzór, prowadzenie dochodzeń i ściganie przestępstw, ale również „miękkie” środki obejmujące resocjalizację poprzez doradztwo, w szczególności doradztwo duchowe i religijne.

Państwa członkowskie UE powinny wygospodarować konieczne środki, w szczególności na szkolenie specjalistycznego personelu więziennego. Jeśli personel więzienny podejrzewa lub zauważa

oznaki prób rekrutowania, należy niezwłocznie podjąć najbardziej odpowiednie i zgodne z prawem działania. Izolacja w więzieniu jest rozwiązaniem reakcyjnym, nie prewencyjnym. Zatłoczenie i niewystarczająca liczba personelu może prowadzić do pogorszenia warunków, co z kolei stwarza odpowiednie środowisko dla radykalizacji.

Programy deradykalizacji i resocjalizacji w więzieniach muszą obejmować szkolenia dające nowe umiejętności. Byłym ekstremistom i byłym przestępcom bardzo trudno jest znaleźć pracę zarobkową po opuszczeniu więzienia. Dlatego musimy zdwoić wysiłki i stworzyć spójną strategię zapewniania takim osobom szkoleń dających nowe umiejętności, które umożliwią im ponowne wejście do społeczeństwa w charakterze produktywnych i zaangażowanych obywateli.

2.8 Tolerancja religijna i różnorodność jako narzędzie wzmocnienia integracji

Apelujemy do państw członkowskich o refleksję nad metodami nauczania wszelkich religii.

Odkrycie, że niektórzy Europejczycy zagraniczy bojownicy przygotowywali się do walki, czytając książkę „Islam dla opornych” i „Koran dla opornych”, świadczy o tym, że rola religii w radykalizacji (deradykalizacji) nie jest właściwie rozumiana. Musimy zrozumieć treść przekonań religijnych propagowanych przez grupy ekstremistyczne, aby zwalczać ich negatywne przesłania. Lepsze zrozumienie można osiągnąć poprzez zachęcanie nauczycieli, rodzin i meczetów do promowania religijnych i międzykulturowych dialogów, nauczania dzieci i młodzieży o historii religii i rozwijania umiejętności korzystania z mediów, zaspokajania potrzeb uczniów pochodzących z różnych środowisk, przekazywania wspólnych podstawowych wartości, zapobiegania rasizmowi i nietolerancji oraz zwalczania takich zjawisk.

Apelujemy do państw członkowskich o zapewnienie większych funduszy publicznych na szkolenia dla uczonych i imamów w Europie w celu zapewnienia poradnictwa i zrozumienia w kontekście europejskim.

UE i państwa członkowskie muszą uznać istnienie różnorodności w samej społeczności muzułmańskiej. UE powinna zachęcać do debaty w ramach różnych tendencji i odłamów w Islamie oraz budować partnerstwo do zwalczania gwałtownego ekstremizmu, w szczególności z Organizacją Współpracy Islamskiej.

2.9 Swoboda przekonań i wolność słowa

Wspieramy wolność wyznania i nie uważamy, że restrykcje powinny być ukierunkowane przeciwko określonej religii. Musimy podejmować działania w celu zwalczania mowy nienawiści i podżegania do terroryzmu, a zarazem szanować wolność słowa. Musimy jednak dopilnować, aby działania te nie prowadziły do alienacji lub represjonowania społeczności lub spadku zaufania społeczeństwa do organów ścigania i chęci wspierania działań tych organów.

Nieproporcjonalnie często uwaga kierowana jest na muzułmanów, którzy już są ofiarami powszechnej dyskryminacji i islamofobii. Muzułmanie są obecni w Europie od VII wieku. W Dreźnie w Saksonii, centrum antyislamskich protestów PEGIDA, muzułmanie stanowią jedynie 0,1% ludności. Komisja musi pilnie zająć się problemem rosnącej nietolerancji i dyskryminacji w UE. Od dawna opowiadamy się za wprowadzeniem kompleksowej ogólnounijnej dyrektywy przeciwko dyskryminacji, z uwzględnieniem dyskryminacji ze względu na religię.

Apelujemy do państw członkowskich o zapewnienie większych funduszy publicznych na szkolenia dla uczonych i imamów w Europie w celu zapewnienia poradnictwa i zrozumienia w kontekście europejskim.

2.10 Wymiar społeczno-ekonomiczny

Prewencja musi obejmować zwalczanie pierwotnych przyczyn radykalizmu. Radykalizacja i terroryzm nie wynikają bezpośrednio z problemów społeczno-ekonomicznych, ale istnieje niemniej korelacja pomiędzy depryzacją, wykluczeniem społecznym, kulturami gangów, powiększającymi się nierównościami i dyskryminacją, a radykalizmem. Brak perspektyw i możliwości odpowiadających oczekiwaniom oraz problemy ze zdrowiem psychicznym mogą zwiększać prawdopodobieństwo zainteresowania się radykalnymi ideami.

Środki oszczędnościowe mogły mieć wpływ na radykalizację poprzez zwiększenie nierówności i wskaźników bezrobocia, w szczególności wśród młodych ludzi, co prowadzi do poczucia

zbiorowej frustracji. Wskaźniki bezrobocia mogą odzwierciedlać dyskryminację na rynku pracy. Musimy zwrócić uwagę na wykluczenie społeczne jako potencjalną pierwotną przyczynę radykalizacji. Osoby nieposiadające rodziny, wykształcenia lub pracy są bardziej otwarte na radykalizację, a poczucie wykluczenia może stwarzać środowisko, w którym ludzie stają się bardziej podatni na radykalne idee.

Socjaliści i Demokraci będą starali się zapewnić przeprowadzenie oceny wpływu Europejskiego Funduszu Społecznego, gwarancji dla młodzieży i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych na społeczności muzułmańskie, oraz podjęcie działań mających na celu ułatwienie dotarcia do tych społeczności, aby zwalczać terroryzm oraz samo w sobie.

Wzywamy państwa członkowskie do wdrożenia bardziej aktywnych programów włączenia społecznego i pośrednictwa pracy, aby naprawić zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży, bezrobocia długotrwałego, nierówności i wykluczenia społeczne.

Wiele osób cierpiących na zaburzenia psychiczne jest napiętnowanych, przez co pozostaje bez wsparcia, leków lub pomocy rodziny. Należy podnieść świadomość, że takie osoby mogą stawać się celem ekstremistów.

2.11 Wzmocnienie i zdobywanie zaufania społecznego

Musimy zrozumieć związek pomiędzy niedostateczną reprezentacją a procesem radykalizacji. Jednostki opiniotwórcze w społeczności muzułmańskiej są wybierane przez samą społeczność. Wiele inicjatyw, na przykład związanych z dialogiem międzyreligijnym, w istocie wpływa na zwiększenie tolerancji w społeczeństwie, jednak w kontekście kwestii politycznych takie inicjatywy dotychczas kończyły się niepowodzeniem. Potrzebujemy więcej badań i danych na temat politycznej reprezentacji obywateli wywodzących się z krajów muzułmańskich. Postępowe partie mogą dawać przykład i promować różnorodność, tworząc swoje listy kandydatów w wyborach europejskich i krajowych oraz dając szanse i oferując praktyki, jak również wykorzystywać autorytety jako kluczowe osoby zachęcające do uczestnictwa.

*„Rola Europy jest kluczowa.
poprzez współpracę nasze
regiony mogą zamknąć
źródła wsparcia dla
terrorystów i uniemożliwić
realizację ich celów.”*

Przemówienie
Jego Ekscelencji króla Abdulla II Ibn Al Husseina
Parlament Europejski, Strasburg, 10 marca 2015 r.

3. ZMIANA POLITYKI ZAGRANICZNEJ UE, ABY STAWIĆ CZOŁA WYZWANIU ZWIĄZANEMU Z TERRORYZMEM

Walka z terroryzmem może być promowana wyłącznie na poziomie globalnym, w ramach bliskiej współpracy pomiędzy państwami oraz regionalnymi i międzynarodowymi organami zajmującymi się kwestiami bezpieczeństwa, praw człowieka oraz innymi aspektami związanymi ze stosunkami międzynarodowymi, w tym Unią Europejską, NATO, Radą Europy, OBWE, Radą Praw Człowieka ONZ, Zgromadzeniem Ogólnym ONZ oraz Wysokim Komisarzem ds. Praw Człowieka.

UE powinna włączyć działania służące zwalczaniu terroryzmu w główny nurt dialogu politycznego i dotyczącego praw człowieka prowadzonego z krajami trzecimi, aby promować własne interesy Europy w zakresie bezpieczeństwa poprzez współpracę międzynarodową oraz wdrażanie stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ. Wspólne podejście do rozwiązywania problemu radykalizacji i zwalczania terroryzmu powinno znajdować się w programie międzynarodowych wydarzeń, konferencji i szczytów, takich jak szczyt ONZ poświęcony zrównoważonemu rozwojowi (wrzesień 2015 r.) oraz spotkania UE–Afryka.

Nie istnieje jednak wspólna globalna definicja terroryzmu. Działania antyterrorystyczne prowadzone wspólnie z krajami trzecimi nie powinny być wykorzystywane do tłumienia opozycji politycznej i nie należy ich ukierunkowywać na mniejszości etniczne. Strategie zwalczania terroryzmu muszą respektować prawa człowieka, gwarantując, że ich wdrożenie nie podważy celu samych strategii, to znaczy ochrony i utrzymania demokratycznego społeczeństwa. Podstawowe prawa i wolności określone w europejskich umowach prawnych i porozumieniach ONZ nie podlegają negocjacji. Obejmują one prawo do rzetelnego procesu sądowego, domniemanie niewinności, absolutną niedopuszczalność stosowania tortur wobec więźniów lub nieludzkich bądź poniżających warunków przetrzymywania.

Jednocześnie rządy UE powinny uczyć się na popełnionych w przeszłości błędach oraz unikać pokusy przyjmowania krótkoterminowego podejścia do zagrożenia terrorystycznego. Jak pokazały doświadczenia podczas arabskiej wiosny, tolerowanie łamania praw człowieka w imię stabilności kraju i regionu może ostatecznie pogorszyć sytuację i nie zapobiec gwałtownemu chaosowi i ekstremizmowi. Potrzebny jest dogłębny dialog z rządami krajów arabskich dotyczący nie tylko walki z terroryzmem, ale również łamania praw człowieka i fanatycznych lub ekstremistycznych interpretacji islamu. Wszelkie wysiłki mające na celu zwalczanie terroryzmu, które nie uwzględniają tych aspektów, są skazane na niepowodzenie. Krótkotrwałe zyski ze współpracy z dyktatorskimi reżimami nie powinny przesłaniać ryzyka długotrwałego naruszenia wiarygodności UE w oczach arabskich i muzułmańskich społeczeństw. Przy braku zrównoważonego podejścia UE mogłaby być postrzegana jako współdziałająca z dyktaturami, co stanowiłoby potencjalne narzędzie rekrutacji dla ekstremistów zarówno w krajach muzułmańskich, jak i w Europie.

3.1 Współpraca i dialog

Współpraca międzynarodowa w obszarze przeciwdziałania terroryzmowi obejmuje współdziałanie z różnymi grupami krajów. Partnerami w tych działaniach jest przede wszystkim UE i jej

państwa członkowskie, wieloletni demokratyczni sojusznicy, w tym – między innymi choć nie wyłącznie – kraje sprzymierzone NATO.

Współpraca z krajami Ligi Arabskiej i Radą Współpracy Państw Zatoki w zakresie zwalczania terroryzmu może być skuteczna w dłuższej perspektywie tylko wtedy, gdy będzie oparta na poszanowaniu praw człowieka i wspierana politycznymi reformami w tych krajach. UE musi skonfrontować się z rządami tych krajów w sprawie uchybień władz, łamania praw człowieka wobec własnych obywateli oraz ich roli w promowaniu wewnętrznych podziałów. Przepisy antyterrorystyczne w niektórych z tych krajów są krytykowane ze względu na fakt, że skutkują uciszaniem opozycji, dyskryminowaniem mniejszości religijnych oraz naruszaniem praw obywatelskich mniejszości i kobiet. Wszelkie krótkoterminowe korzyści możliwe do osiągnięcia we współpracy z tymi rządami mogą być zniwelowane przez utrwalanie warunków prowadzących do intensyfikacji terroryzmu. UE musi posiadać przejrzyste, sprawne i w pełni kontrolowane mechanizmy, aby zagwarantować, że nie współuczestniczy w łamaniu praw człowieka w ramach żadnych rodzajów współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa z tymi krajami, służącej zwalczaniu terroryzmu.

Z zadowoleniem przyjmujemy podpisanie protokołu ustaleń pomiędzy Europejską Służbą Działań Zewnętrznych a Sekretariatem Generalnym Ligi Państw Arabskich...

Z zadowoleniem przyjmujemy podpisanie protokołu ustaleń pomiędzy Europejską Służbą Działań Zewnętrznych a Sekretariatem Generalnym Ligi Państw Arabskich mającego na celu wzmocnienie współpracy w sprawach polityki i bezpieczeństwa w obszarach wczesnego ostrzegania i reagowania na sytuacje kryzysowe, zwalczanie terroryzmu, międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Należy zwrócić większą uwagę na konieczność monitorowania możliwej pomocy finansowej ze strony krajów arabskich dla organizacji terrorystycznych, takich jak ISIS, oraz zapobiegania takim działaniom. UE powinna stosować mocniejsze narzędzia polityki zagranicznej w celu rozwiązania tego problemu.

Posiadająca silne związki z Unią Europejską oraz strategiczną pozycję w silnie dotkniętym regionie Turcja jest potencjalnie kluczowym partnerem w walce z terroryzmem. UE powinna prowadzić z Turcją strategiczny dialog w zakresie polityki zagranicznej, obejmujący również kwestię przeciwdziałania terroryzmowi.

Posiadająca silne związki z Unią Europejską oraz strategiczną pozycję w silnie dotkniętym regionie Turcja jest potencjalnie kluczowym partnerem w walce z terroryzmem. UE powinna prowadzić z Turcją strategiczny dialog w zakresie polityki zagranicznej, obejmujący również kwestię przeciwdziałania terroryzmowi. Turcja powinna być zdecydowanie zachęcana do przyjęcia kluczowej roli w przeciwdziałaniu przepływowi tureckich i zagranicznych bojowników przystępujących do ISIS i Al-Nusry (syryjskiego odłamu Al-Kaidy) oraz w zwalczaniu tendencji fundamentalistycznych w tym kraju. Europa powinna uznać fakt, że sama Turcja jest ofiarą terroryzmu, znaczenie obecnego procesu pokojowego z PKK oraz ogromny wkład tego kraju w proces przyjmowania uchodźców z Syrii.

Iran odgrywa znaczącą rolę w przeciwdziałaniu posunięciom ISIS w Iraku przez zapewnianie wsparcia rządowi w Bagdadzie i kurdyjskim peszmergom w irackim Kurdystanie. Wyrażamy naszą głęboką nadzieję, że umowa ramowa z Iranem dotycząca programu nuklearnego doprowadzi do ostatecznego, kompleksowego porozumienia otwierającego kanały, które powinny być wykorzystane do dialogu mogącego pomóc zakończyć sponsorowanie organizacji terrorystycznych w tym regionie. Otworzyłyby to nowe możliwości dialogu na temat regionalnych kwestii, w tym sprawy dotyczącej wspierania przez Iran reżimu Baszszara al-Asada, Hezbollahu i Hamasu. Socjaliści i Demokraci konsekwentnie popierają zawarcie porozumienia w kwestii nuklearnej oraz zaangażowanie się wraz z Iranem w działania związane z realizacją tego planu oraz szerszych celów; pomimo wielu trudności, mamy nadzieję że nasze aspiracje zostaną zrealizowane.

W kontekście niedawnych aktów okrucieństwa w Nigerii i Kenii zachęcamy ESDZ do kontynuowania z Unią Afrykańską dialogu dotyczącego polityki bezpieczeństwa i koncentrującego się na przeciwdziałaniu terroryzmowi.

UE powinna również zintensyfikować swoją współpracę w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi z szeregiem różnych krajów na

świecie, w tym Indiami, Pakistanem, Rosją, Chinami, Izraelem, Autonomią Palestyńską i państwami członkowskimi ASEAN.

Regionalne organizacje współpracy, takie jak OBWE, powinny odgrywać kluczową rolę we wspólnych wysiłkach dotyczących walki z terroryzmem. Organizacja ta posiada fachową wiedzę na temat zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego oraz wczesnego ostrzegania i może wspierać światowe wysiłki w zakresie walki z terroryzmem. Wiele obecnych środków służących zwalczaniu terroryzmu, takich jak szkolenia policji i monitorowanie granic w strefach konfliktu, jest wspieranych w ramach działań OBWE.

Socjaliści i Demokraci będą nalegać na prowadzenie współpracy w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi z krajami trzecimi, aby zapewnić regularny przegląd działań dotyczących przeciwdziałania terroryzmowi w kontekście dialogu na temat praw człowieka, specjalnego badania przepisów antyterrorystycznych oraz ich wdrażania pod względem zgodności z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka oraz obowiązkowego prowadzenia szkoleń w zakresie praw człowieka w ramach wszelkiej współpracy z siłami bezpieczeństwa, które muszą podlegać wyraźnemu monitoringowi i ocenie odnośnie do przestrzegania praw człowieka. Grupa S&D zachęca specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka do kontynuowania jego wysiłków w zakresie obrony i propagowania wolności słowa, wolności wyznania i przekonań oraz innych uniwersalnych wartości.

3.2 Zwalczanie retoryki ekstremistów

Wznowienie negocjacji z Turcją w sprawie przystąpienia do UE

Socjaliści i Demokraci podkreślają znaczenie ożywienia procesu przystąpienia Turcji do UE, co może tylko zachęcić ten kraj do podejmowania wysiłków na rzecz walki z terroryzmem oraz

potwierdzić, że w przyszłości Europy jest pełnoprawne miejsce dla kraju zamieszkiwanego przez większość muzułmańską.

Aby wysiłki w zakresie walki z terroryzmem były skuteczne, należy podważać ideologiczną retorykę będącą podstawą działań grup ekstremistów. Grupy te żerują na fałszywej dychotomii: muzułmanie kontra reszta świata. Powtórne podjęcie przez UE negocjacji akcesyjnych z Turcją na surowych, ale uczciwych warunkach zapewni silny argument przeciwko tej retoryce opartej na pojęciu „zderzenie cywilizacji”. W ten sposób UE pokaże, że nie postrzega siebie jako „oboza chrześcijańskiego”, ale jako opartą na wartościach wspólnotę polityczną.

Dialog z przedstawicielami islamu politycznego

Stałe represje i łamanie praw człowieka ze strony wielu rządów w świecie arabskim przekonały wielu z ich przeciwników, że narzędzia prawne i demokratyczna polityka są bez znaczenia, co raczej przybliżyło ich do ugrupowań zbrojnych, niż od nich oddaliło. Polityczni islamiści cieszą się znaczącym poparciem w społeczeństwach składających się w większości z muzułmanów. Historia świata muzułmańskiego wskazuje, że nie jest możliwe wykorzenienie politycznego islamu siłą, a takie próby stwarzają ryzyko wzmocnienia powszechnego przekonania, że Europa stosuje podwójne standardy odnośnie do poszanowania demokracji.

Niestosujące przemocy ruchy islamskie powinny być włączone do dialogu. O ile nie angażują się w przemoc, należy je akceptować jako podmioty polityczne w świecie muzułmańskim. Jako konserwatywni muzułmanie, mogą stanowić one skuteczne antidotum na ruchy ekstremistyczne, takie jak ISIS i Al-Kaida.

Socjaliści i Demokraci opowiadają się za nadaniem nowego, silnego impulsu promowaniu dialogu międzyreligijnego w poszczególnych krajach, regionach, pomiędzy Europą a krajami trzecimi, oraz w skali globalnej.

3.3 Uwzględnienie czynników stanowiących źródło problemu

UE powinna przejść od wczesnego ostrzegania w kierunku zdolności do szybkiego reagowania. Wysiłki UE w zakresie zwalczania terroryzmu powinny uwzględniać głębokie społeczno-ekonomiczne i kulturowe korzenie tego zjawiska oraz koncentrować się na nich. UE powinna brać pod uwagę charakter systemu politycznego w krajach, z którymi współpracuje, aby zabezpieczyć poszanowanie dla zasad przestrzegania praw człowieka, rządów prawa i demokracji.

Pierwotnych przyczyn terroryzmu można często doszukiwać się w dyktaturach, represjach, niewłaściwym zarządzaniu, łamaniu praw człowieka, braku wolności politycznej i swobód obywatelskich, wewnętrznych podziałach i nietolerancyjnych ideologiach religijnych. Minione interwencje w świecie muzułmańskim i izraelska polityka osadnictwa to elementy, które mogą odgrywać rolę w rozwoju poczucia niesprawiedliwości wśród wielu muzułmanów w Europie i na świecie. Społeczności muzułmańskie w Europie nie są obojętne wobec tych kwestii.

Kraje zainteresowane odegraniem roli w zwalczaniu terroryzmu, w szczególności państwa, z których wywodzi się to zjawisko lub które są wykorzystywane jako miejsce szkoleń, powinny być zachęcane do przyjmowania odpowiedzialności za zapobieganie mu i do odrzucania „wzywania do walki” przeciwko „narzucaniu” zachodniej kultury i wartości. Dla przykładu, sekta Boko Haram w Nigerii narodziła się z tej nieufności – jej nazwa oznacza „książki to grzech”, co jest sprzeciwem wobec publikacji z Zachodu. Obywatele z takich krajów są jako ofiary terroryzmu żywotnie zainteresowani współpracą ze społecznością międzynarodową.

Interwencja w Iraku w 2003 r., wojny domowe w Syrii i Libii, niepokoje w Jemenie przyczyniły się do upadku władzy państwowej w tych krajach. Stworzyło to podatny grunt dla organizacji terrorystycznych do stworzenia i rozszerzenia przyczółków na ogromnym obszarze od Libii po Irak, stwarzając poważne zagrożenie dla regionalnego i globalnego bezpieczeństwa. Ten kontekst jest wykorzystywany przez osoby rekrutujące do organizacji terrorystycznych we wzywaniu społeczności w Europie do przyłączenia się do walk w Syrii, Iraku i innych miejscach.

Socjaliści i Demokraci podkreślają, że Europa musi wnieść pozytywny wkład w rozwiązywanie konfliktów, aby rozwiązywać kwestie oparte na poczuciu krzywdy, kwestie, które nie mogą stanowić usprawiedliwienia terroryzmu, ale które niemniej mogą przysparzać mu wsparcia.

3.4 Rozwiązywanie konfliktów i prewencja

Grupa S&D uważa, że walka z terroryzmem powinna pozostać jednym z naszych najwyższych priorytetów w dialogu politycznym pomiędzy UE a krajami trzecimi.

Socjaliści i Demokraci mają świadomość, że terroryzm rozwija się w niestabilnych i upadających państwach, a Europa okazała się znacznie skuteczniejsza pod względem reagowania na sytuację kryzysową przez zapewnianie pomocy humanitarnej niż w zakresie zapobiegania konfliktom oraz ich rozwiązywania w określonych krajach. Jak wskazują smutne przykłady Libii i Jemenu, można

uznać, że najlepszym sposobem przeciwdziałania terroryzmowi jest zapobieganie upadkowi państw.

Nalegamy na bardziej aktywne wykorzystywanie instrumentów wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w celu przeciwdziałania terroryzmowi i każdej kulturze przemocy. Europa musi wyciągać wnioski z niepowodzeń w przeszłości i podejmować znacznie większe wysiłki w celu budowania tożsamości narodowej w państwach, w których zakończyły się konflikty, oraz państwach o niestabilnej sytuacji wewnętrznej, w celu tworzenia instytucji bezpieczeństwa i instytucji sądowych, które będą cieszyć się szerokim poparciem, zwiększą bezpieczeństwo i poszanowanie dla zasad praworządności.

3.5 Pomoc rozwojowa i budowanie potencjału

UE jest największym dawcą pomocy rozwojowej na świecie, co stwarza możliwości i odpowiedzialność w zakresie wykorzystywania "siły przekonywania" (ang. soft power) w walce z terroryzmem. UE powinna wspierać proces odbudowy państw dotkniętych kryzysami w ostatnich dziesięcioleciach. Państwa ogarnięte kryzysem, takie jak Libia, Syria i Mali, stanowią idealne terytoria dla działań terrorystycznych oraz przepływu środków finansowych.

Kluczowe znaczenie ma wspieranie sektorów takich, jak organy ścigania, sądownictwo karne, bezpieczeństwo, infrastruktura na wypadek wystąpienia kryzysu, reagowanie na kryzys i sytuacje awaryjne, kontrole graniczne, bezpieczeństwo lotnicze i komunikacja strategiczna. Europa musi jednak zawsze mieć na uwadze, że te i powiązane działania są realizowane przez instrument na rzecz stabilności i nie może pozwalać na odpływ funduszy przeznaczonych na walkę z ubóstwem w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej zgodnie z definicją Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD (DAC). Takie działania w dłuższej perspektywie przyniosłyby skutki odwrotne od zamierzonych.

Zapewnianie odpowiedniej pomocy rozwojowej i humanitarnej w strefach konfliktu może przyczynić się do zapobiegania rekrutacji lub rozpowszechnianiu ideologii terrorystycznej. Taka pomoc musi obejmować fundusze umożliwiające pozostawanie rodzin razem i zapobieganie izolacji oraz powstawaniu gett, ale również pomoc w formie bezgotówkowej, na przykład odpowiednią edukację w strefach konfliktu. Ma to szczególne znaczenie w krajach sąsiadujących z Syrią, gdzie większa ilość funduszy powinna być przekazywana na rzecz społeczeństwa obywatelskiego i międzynarodowych organizacji, by wesprzeć w ten sposób edukację młodych uchodźców w Libanie, Turcji i Jordanii.

W dłuższej perspektywie instrumenty rozwoju i pomocy mogą pomóc zapobiegać radykalizacji i terroryzmowi poprzez wzmacnianie

rozwoju społecznego oraz rozwoju dobrego zarządzania i instytucji demokratycznych w państwach o niestabilnej sytuacji wewnętrznej i dotkniętych ubóstwem. Region Sahelu wymaga specjalnej uwagi, ponieważ stał się pasem niestabilności i zagrożenia, gdzie szerzy się radykalizacja, a terroryzm staje się narzędziem narzucania ideologii. UE musi traktować priorytetowo pomoc rozwojową, aby promować dobre zarządzanie, prawa człowieka, zwalczać nierówności gospodarcze i zapewnić wykształcenie.

Pomoc rozwojowa powinna być kluczem do wspierania budowania potencjału państwa. W przypadku niedemokratycznych i skorumpowanych reżimów, UE powinna nadal zachowywać szczególną czujność, aby zapobiegać sprzeniewierzeniu środków pomocy i wzmacniać społeczeństwo obywatelskie. W krajach takich, jak Republika Środkowoafrykańska, gdzie prowadzone są misje WPBIO, chcielibyśmy obserwować lepszą koordynację z działaniami w zakresie polityki rozwoju i pomocy.

Podkreślamy znaczenie wystarczającego finansowania polityki rozwojowej i przypominamy państwom członkowskim o ich zobowiązaniu do przeznaczania 0,7% DNB na pomoc rozwojową. Jest to szczególnie istotne w 2015 r., kiedy podejmowane są w skali międzynarodowej decyzje dotyczące nowych celów zrównoważonego rozwoju oraz ich finansowania.

3.6 Przeciwdziałanie radykalizacji i gwałtownemu ekstremizmowi

Radykalizacja, gwałtowny ekstremizm i terroryzm ewoluują i stanowią coraz większe wyzwanie dla UE. Zagrożenie stwarzają nie tylko duże, zorganizowane grupy, ale również mniejsze grupy i poszczególne osoby. Wykorzystywanie internetu do rekrutacji i do celów szerzenia propagandy spoza UE staje się coraz powszechniejszym zjawiskiem. Sporo Europejczyków wyjeżdża za granicę, aby odbywać szkolenia i walczyć w strefach działań wojennych, poddając się z czasem coraz większej radykalizacji. Stwarza to zagrożenie dla bezpieczeństwa w strefach konfliktu oraz po powrocie tych osób do krajów pochodzenia.

Unia Europejska powinna we współpracy ze swoimi partnerami (w tym Ligą Państw Arabskich) opracować mechanizm mający na celu powstrzymanie handlu bronią, ukierunkowany w szczególności na kraje, gdzie terroryzm ma swoje źródła lub gdzie szkoleni są terroryści. UE powinna uważnie śledzić eksport broni, w szczególności technologii podwójnego zastosowania, które mogą być wykorzystane przez terrorystów; państwa UE powinny rzecz jasna powstrzymać się od zawierania kontraktów zbrojeniowych z krajami, które wspierają organizacje terrorystyczne. Będziemy apelować o zbadanie informacji na temat powtarzających się naruszeń unijnego kodeksu postępowania i wspierać wszelkie starania mające na celu jego wzmocnienie.

UE powinna stosować silniejsze narzędzia polityki zagranicznej w celu przeciwdziałania finansowaniu organizacji terrorystycznych przez pewne kraje. Należy wzmocnić współpracę z kluczowymi partnerami i krajami w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu. UE powinna zaangażować się we współpracę z Radą Współpracy Państw Zatoki, w szczególności z takimi krajami jak Arabia Saudyjska i Katar, z których pochodzi wsparcie finansowe dla grup terrorystycznych. Jesteśmy również zaniepokojeni informacjami przekazywanymi Parlamentowi Europejskiemu, że sprzedaż ropy naftowej z Iraku do krajów europejskich jest pośrednim i bezpośrednim źródłem finansowania terroryzmu. UE powinna bez wahania stosować środki restrykcyjne wobec osób i organizacji, w przypadku których istnieją wiarygodne dowody dotyczące finansowania przez nie terroryzmu lub współudziału w działaniach terrorystycznych – nawet jeśli dotyczy to tzw. „przyjaznych” krajów.

Unia Europejska powinna dążyć do doskonalenia instrumentów współpracy w zakresie gromadzenia danych wywiadowczych i informacji oraz dzielenia się analizami dotyczącymi walki z terroryzmem w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym, przy jednoczesnym poszanowaniu rządów prawa, praw człowieka i interesów państw członkowskich oraz partnerów zewnętrznych. Taka współpraca powinna przyczynić się do skuteczniejszego zapobiegania i ścigania działalności terrorystycznej i powiązanych przestępstw w całej UE oraz poza jej granicami. Należy również wzmocnić rolę Komórki Kryzysowej ESDZ (INTCEN) jako centrum oceny strategicznych informacji wywiadowczych na poziomie UE, w tym dotyczących przeciwdziałania terroryzmowi.

Organizacje terrorystyczne takie jak ISIS pokazały, że są gotowe do stosowania niewyobrażalnej przemocy wobec jazydów, chrześcijan i muzułmanów oraz innych, którzy nie popierają ich ekstremistycznej ideologii. Potrzebna jest długoterminowa strategia, w której chcielibyśmy widzieć większą rolę ONZ i krajów z regionu w zakresie definiowania i wdrażania koniecznych działań.

UE powinna wspierać międzynarodowe inicjatywy dotyczące przeciwdziałania radykalizacji i terroryzmowi. Powinna również dążyć

do lepszego zrozumienia religijnych motywacji grup ekstremistycznych, aby móc skuteczniej walczyć z przekazywanymi przez nie komunikatami, prowadzić komunikację strategiczną, opracowywać strategię otwarcia na świat arabski z uwzględnieniem promowania praw podstawowych i tworzenia kontrargumentacji wobec propagandy terrorystycznej, z uwzględnieniem coraz częstszego wykorzystywania internetu do celów radykalizacji, włączania się w działania za pośrednictwem mediów społecznościowych oraz wspierania komunikacji w języku arabskim.

Europa musi zrozumieć, że przeciwdziałanie radykalizacji w krajach partnerskich może znacząco różnić się od działań podejmowanych w jej granicach, oraz musi być przygotowana na przeprowadzenie nowej analizy i przyjęcie świeżych idei oraz perspektyw w krajach partnerskich i we współpracy z nimi. Prowadząc takie działania, należy uznać, że kluczowe znaczenie może mieć zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w celu rozpoczęcia otwartej debaty, edukacji i dialogu w krajach, w których zgodnie ze zwyczajem kulturowym ogranicza się polityczną debatę, wolność zrzeszania się i wolność słowa. Europa musi być przygotowana na zmierzenie się z tą sytuacją.

Walka z terroryzmem oraz jego przyczynami wymaga podjęcia wysiłków nie tylko na szczeblu oficjalnym i dyplomatycznym: jest ukierunkowana również na podstawowe szczeble społeczności oraz pracę z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego. Dialog międzyreligijny obejmujący współpracę z muzułmańskimi i innymi przywódcami religijnymi powinien również być instrumentem kluczowym. Należy podkreślić, że w celu przeciwdziałania terroryzmowi UE, musi współpracować bezpośrednio z umiarkowanymi przywódcami społeczności muzułmańskiej, aby zachować wiarygodność i uniknąć oskarżeń o zamiar „rozmycia” lub „liberalizacji” muzułmańskich wartości i stylu życia. Kluczowe znaczenie ma współpraca ze społecznościami muzułmańskimi w Europie jako mostem łączącym Europę z krajami pochodzenia. Socjaliści i Demokraci opowiadają się za nadaniem nowego, silnego impulsu promowaniu dialogu międzyreligijnego w poszczególnych krajach czy regionach, pomiędzy Europą a krajami trzecimi, ale również w skali globalnej.

Socjaliści i Demokraci opowiadają się za nadaniem nowego, silnego impulsu promowaniu dialogu międzyreligijnego w poszczególnych krajach, regionach, pomiędzy Europą a krajami trzecimi, oraz w skali globalnej.

4. ZWALCZANIE TERRORYZMU: ■ 10 głównych przestępstw

Zapewnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wszystkim obywatelom UE

1

Wszyscy jesteśmy zgodni co do konieczności zapewnienia najwyższego możliwego poziomu bezpieczeństwa dla naszych obywateli, ale zanim przedstawimy nowe programy, wzywamy do poprawnego i pełnego wdrożenia i wykorzystywania istniejących instrumentów oraz dogłębnej oceny wszystkich obecnych polityk, środków i instrumentów UE w zakresie bezpieczeństwa i egzekwowania prawa.

2

Chociaż udostępnianie danych dotyczących lotu pasażera (PNR) odnoszących się do pasażerów lecących do UE i wylatujących z UE nie stanowi „cudownego środka”, grupa S&D uważa, że może to przyczynić się do rozbijania siatek terrorystycznych i poważnej przestępczości międzynarodowej. Każdy przyszły unijny system PNR musiałby być zgodny z gwarancjami dotyczącymi ochrony danych i przestrzegania praw podstawowych.

3

Każda próba modyfikacji układów z Schengen przewidująca nieuzasadnione i ogólne kontrole granic byłaby niezgodna z wyznawanymi przez nas zasadami i wiązałaby się z niezwykle wysokimi kosztami. Zamiast zmieniania kodeksu granicznego Schengen należy wykorzystać wszelkie możliwości istniejące w ramach systemu Schengen, w tym zasady dotyczące tymczasowego przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych w uzasadnionych przypadkach.

W stronę europejskiego modelu najlepszych praktyk w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi

4

Grupa S&D wzywa Komisję do gromadzenia i wymiany doświadczeń dotyczących programów prewencji i deradykalizacji realizowanych w państwach członkowskich UE oraz innych krajach, takich jak Norwegia. Utworzona przez Komisję sieć upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw (RAN) jest dobrą podstawą do rozwoju działań, jednak konieczne są dalsze działania mające na celu zapewnienie istnienia podstawowych standardów w politykach zwalczania ekstremizmu we wszystkich państwach członkowskich UE. Standardy pozostawiają możliwość dostosowywania polityk do określonego kontekstu krajowego i lokalnego. Przy takim poziomie spójności i elastyczności, UE może sama stać się modelem najlepszych praktyk w zakresie zwalczania terroryzmu w skali globalnej

5

Rada Europy musi przyjąć aktywną rolę w zwalczaniu islamofobii, podobnie jak zrobiła to w przypadku antysemityzmu. Proponuje się, aby UE organizowała coroczny szczyt w Brukseli na wzór szczytu w Londynie w sprawie zwalczania antysemityzmu. Pozwoli to zgromadzić odpowiednie zainteresowane strony i zapewni podstawę dla pozytywnej kampanii, aby zademonstrować, że UE podejmuje działania przeciwko dyskryminacji religijnej. W ten sposób podważona zostanie ekstremistyczna retoryka, że UE jest z natury antymuzułmańska.

Promowanie równych szans i zwalczanie dyskryminacji

6

Grupa S&D apeluje o dalsze wzmocnienie Europejskiego Funduszu Społecznego, gwarancji dla młodzieży i inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, aby zwalczać problem wzrastającego bezrobocia młodzieży, oraz o rozszerzenie oferty szkoleń zawodowych i edukacyjnych dla młodych ludzi, w szczególności młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się. Od dawna wspieramy przyjęcie kompleksowej ogólnounijnej dyrektywy przeciwko dyskryminacji.

Edukacja w służbie walki z terroryzmem

7

Edukacja musi być postrzegana jako inwestycja publiczna. W szczególności w kontekście internetu i mediów społecznościowych, dzieci i młodzież muszą nauczyć się rozpoznawać rzeczywistość, odróżniać fakty od opinii, dostrzegać propagandę oraz opierać się wszelkim formom indoktrynacji i mowy nienawiści. Edukacja jest podstawą przeciwdziałania radykalizacji. Powinna nie tylko zapewniać wiedzę, umiejętności i kompetencje, ale również pomagać młodzieży, w bliskiej współpracy z rodzicami, rodzinami i nauczycielami oraz w ramach zajęć pozaszkolnych, rozwijać wartości związane z prawami obywatelskimi, społecznymi i prawami człowieka oraz kształtować aktywnych, odpowiedzialnych i otwartych członków społeczeństwa.

Dialog międzynarodowy, budowanie potencjału i deradykalizacja

8

Walka z terroryzmem powinna pozostać głównym priorytetem w dialogu politycznym oraz dotyczącym praw człowieka pomiędzy UE a krajami trzecimi. Aby pokonać ekstremistów, musimy budować mosty oraz wzmocnić współpracę ze światem muzułmańskim, dostrzegając popełniane w przeszłości błędy w polityce zagranicznej i ucząc się na nich, oraz podejmować dalsze działania na solidnych podstawach, takich jak praworządność i prawa człowieka.

Przewodząc współpracę w zakresie zwalczania terroryzmu z krajami trzecimi, Europa musi zawsze starać się zapewnić pełny nadzór sądowy i odpowiedzialność prawną oraz utrzymanie przez Europę zobowiązań do poszanowania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego.

9

Pomoc rozwojowa powinna przyczynić się do budowania potencjału państwa poprzez realizowanie projektów i działań, dotyczących egzekwowania prawa, sądownictwa karnego, bezpieczeństwa, infrastruktury na wypadek wystąpienia kryzysu, reagowania na kryzys i sytuacje awaryjne, kontroli granicznych, bezpieczeństwa lotniczego i komunikacji strategicznej z krajami potrzebującymi.

Europa musi wnieść pozytywny wkład w rozwiązywanie konfliktów, wspomagać wysiłki na rzecz tworzenia bardziej otwartych społeczeństw oraz znacząco usprawnić działania w zakresie budowania tożsamości narodowej w państwach niestabilnych oraz krajach, w których zakończyły się konflikty. Te wszystkie działania są niezbędne, aby rozwiązać kwestie oparte na poczuciu krzywdy, kwestie, które nigdy nie mogą stanowić usprawiedliwienia terroryzmu, ale które niemniej mogą przysparzać mu wsparcia.

10

UE powinna ulepszyć komunikację strategiczną, w tym rozwijać retorykę przeciwstawiającą się propagandzie terrorystycznej. Powinna stymulować dialog między religiami z uwzględnieniem współpracy z umiarkowanymi przywódcami muzułmańskimi oraz powinna otworzyć kanały komunikacji dla lokalnych społeczności i pracować z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego w krajach, gdzie powstaje terroryzm lub gdzie szkoleni są terroryści.

Potrzebne są nowe europejskie działania, by zapobiegać przepływowi broni do grup terrorystycznych oraz odciąć źródła finansowania, płynącego między innymi ze sprzedaży ropy i in., gdzie nasze słowa nie zawsze idą w parze z działaniami.

GLOSARIUSZ

Al-Kaida (dosłownie: baza, podstawa, fundament) jest światową islamistyczną organizacją bojówkową założoną przez Osamę bin Ladena, Abdullaha Azzama i kilku innych bojowników między sierpniem 1988 r. a końcem 1989 r., której źródła sięgają radzieckiej interwencji w Afganistanie. Al-Kaida została uznana za organizację terrorystyczną przez Radę Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, Stany Zjednoczone, Rosję, Indie i liczne inne kraje. W czasie wojny domowej w Syrii odłamy Al-Kaidy zaczęły zwalczać się nawzajem, a także walczyć z Kurdami i rządem syryjskim.

System danych pasażera przekazywanych przed podróżą (APIS) to elektroniczny system wymiany danych utworzony przez Biuro Cel i Ochrony Granic (CBP) USA. APIS służy zarządzaniu wprowadzaniem ograniczonej liczby rodzajów danych (dane paszportowe dotyczące tożsamości i podstawowe informacje dotyczące lotu) zgromadzonych przez komercyjne linie lotnicze i operatorów statków do systemu informatycznego w państwie docelowym. Podróżując do lub z niektórych krajów, pasażerowie są obowiązani przekazać dotyczące ich dane przed odprawą (tzw. API, dane przekazywane przed podróżą), w przeciwnym razie nie mogą odbyć lotu.

Boko Haram („zakazać zachodniej oświaty”) jest ugrupowaniem dżihadystycznym prowadzącym działalność głównie w północno-wschodniej Nigerii, a także w Czadzie, Nigrze i północnym Kamerunie. Ugrupowanie było początkowo powiązane z Al-Kaidą, jednak w 2014 r. poparło Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie, po czym w marcu 2015 r. oficjalnie zadeklarowało lojalność wobec niego.

DAC - Komitet Pomocy Rozwojowej OECD - jest jednym z najważniejszych forów współpracy największych darczyńców w celu zwiększenia skuteczności ich wspólnych działań na rzecz zrównoważonego rozwoju. DAC koncentruje się na tym, jak międzynarodowa współpraca na rzecz rozwoju przyczynia się do umożliwienia krajom rozwijającym się uczestniczenia w światowej gospodarce oraz umożliwienia obywatelom wywyższenia się z ubóstwa i pełnego udziału w życiu społecznym.

DNB - dochód narodowy brutto - to całość krajowej i zagranicznej produkcji wytworzonej przez obywateli danego kraju, obejmująca produkt krajowy brutto (PKB) plus dochód z czynników produkcji uzyskany przez zagranicznych rezydentów minus dochód uzyskany w gospodarce krajowej przez nierezydentów.

Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) jest departamentem służb Unii Europejskiej (UE) ustanowionym po wejściu w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. ESDZ oficjalnie rozpoczęła działalność w dniu 1 grudnia 2010 r. i odgrywa w UE rolę ministerstwa spraw zagranicznych i korpusu dyplomatycznego, wdrażając wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa UE oraz reprezentując UE na zewnątrz również w innych dziedzinach. Na czele ESDZ stoi wysoki przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, które to stanowisko stworzono również na mocy Traktatu z Lizbony. ESDZ wspiera wysokiego przedstawiciela.

EUROJUST czyli **Europejska Jednostka Współpracy Sądowej** to agencja Unii Europejskiej utworzona w 2002 r. w celu pobudzenia i poprawy koordynacji dochodzeń i postępowań między właściwymi organami sądowymi państw członkowskich Unii Europejskiej, gdy zajmują się one poważną przestępczością transgraniczną i zorganizowaną. EUROJUST ma siedzibę w Hadze (Holandia).

Europejski Fundusz Społeczny (EFS) to główny europejski instrument mający wspierać zatrudnienie, pomagać obywatelom w znajdowaniu lepszej pracy i zapewniać bardziej uczciwe możliwości zatrudnienia wszystkim obywatelom UE. Jego działanie polega na inwestowaniu w kapitał ludzki Europy – pracowników, ludzi młodych i wszystkie osoby poszukujące pracy. Finansowanie z EFS w wysokości 10 mld EUR rocznie poprawia perspektywę zatrudnienia milionów Europejczyków, w szczególności tych, którzy mają trudności ze znalezieniem pracy.

EUROPOL to **agencja Unii Europejskiej ds. egzekwowania prawa**, która zajmuje się wymianą i analizą informacji wywiadu kryminalnego. Jej zadaniem jest poprawa skuteczności i współpracy unijnych organów ścigania w zakresie zapobiegania poważnej przestępczości międzynarodowej i terroryzmowi oraz walki z nimi, w celu poprawy bezpieczeństwa w Europie z korzyścią dla wszystkich obywateli UE. Europol – powołany pierwotnie na podstawie konwencji podpisanej przez państwa UE w 1995 r. – funkcjonuje od 1999 r. W dniu 1 stycznia 2010 r. nadano mu status agencji UE. Siedziba Europolu mieści się w Hadze (Holandia).

Front al-Nusra, lub Dżabhat an-Nusra (Front Obrony Ludności Lewantu), nazywany czasami Al-Kaidą w Syrii lub Al-Kaidą w Lewancie, jest częścią Al-Kaidy prowadzącą działalność w Syrii i

Libanie. Od tego czasu organizacja ta zyskała miano „najbardziej agresywnych i skutecznych” oraz „jednych z najsukuteczniejszych sił rebelianckich” w Syrii. Została uznana za organizację terrorystyczną przez Narody Zjednoczone, Australię, Kanadę, Nową Zelandię, Rosję, Zjednoczone Królestwo, Stany Zjednoczone i Turcję.

FRONTEX czyli **Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej** koordynuje współpracę operacyjną państw członkowskich w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi. Przyczynia się do skutecznej, wzmocnionej i jednolitej kontroli osobowej i nadzoru nad granicami zewnętrznymi państw UE. FRONTEX pomaga państwom UE w szkoleniu funkcjonariuszy krajowych straży granicznych, w tym w określaniu wspólnych standardów dotyczących szkoleń. Prowadzi też analizy ryzyka, monitoruje postęp badań naukowych związanych z kontrolą i nadzorem nad granicami zewnętrznymi, pomaga państwom UE w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych oraz zapewnia państwom UE niezbędne wsparcie przy organizacji wspólnych działań dotyczących powrotów. FRONTEX powstał w 2004 r. Jego siedziba mieści się w Warszawie (Polska).

Gwarancja dla młodzieży to nowe podejście do walki z bezrobociem ludzi młodych, zapewniające wszystkim młodym ludziom poniżej 25 roku życia – niezależnie od tego, czy są oni zarejestrowani w urzędach pracy, czy też nie – otrzymanie konkretnej wartościowej oferty w ciągu 4 miesięcy od chwili ukończenia formalnego kształcenia lub od chwili utraty pracy. Ta wartościowa oferta powinna dotyczyć pracy, stażu, praktyk lub kontynuowania kształcenia i powinna być dostosowana do potrzeb i sytuacji danej osoby. Państwa UE poparły zasadę gwarancji dla młodzieży w kwietniu 2013 r.

Hamas (Islamski Ruch Oporu) jest palestyńską organizacją islamską posiadającą skrzydło zbrojne nazywane Brygady Imienia Męczennika Izz ad-Dina al-Kassama, na terytoriach palestyńskich i w innych miejscach na Bliskim Wschodzie, w tym w Katarze. Kanada, Izrael, Japonia i Stany Zjednoczone uznały Hamas za organizację terrorystyczną. Australia i Zjednoczone Królestwo uznały za organizację terrorystyczną skrzydło zbrojne Hamasu, tj. Brygadami Imienia Męczennika Izz ad-Dina al-Kassama. Działalność organizacji jest zakazana w Jordanii. Hamas nie jest uważany za

organizację terrorystyczną przez Iran, Rosję, Norwegię, Szwajcarię, Turcję, Chiny i Katar.

Hezbollah (dosłownie „partia Allaha” albo „partia Boga”) jest szyicką islamistyczną grupą bojówkową i partią polityczną z siedzibą w Libanie. Rada Dżihadu stanowi paramilitarne skrzydło Hezbollahu. Stany Zjednoczone, Rada Współpracy Państw Zatoki, Kanada i Izrael uznały Hezbollah za organizację terrorystyczną. Unia Europejska i Nowa Zelandia uznały skrzydło zbrojne Hezbollahu za organizację przestępczą, nie uznając jednak Hezbollahu za całości za organizację terrorystyczną. Hezbollah powołał do życia muzułmańscy duchowni, a finansowany był on przez Iran w związku z izraelską inwazją na Liban w 1982 r. Głównym celem powstania Hezbollahu było stawienie oporu izraelskiej okupacji.

Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych - z budżetem w wysokości 6 mld EUR na lata 2014 - 2020 – została zaproponowana przez Radę Europejską w dniach 7 - 8 lutego 2013 r. Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych służyłaby szczególnie wspieraniu młodych ludzi niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się, w regionach Unii, w których stopa bezrobocia młodych ludzi przekraczała 25% w 2012 r., poprzez umożliwianie im wejścia na rynek pracy. Budżet inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zostałby zatem wykorzystany do wzmocnienia i przyspieszenia działania środków określonych w pakiecie dotyczącym zatrudnienia ludzi młodych z grudnia 2012 r. W szczególności fundusze byłyby dostępne dla państw UE na cele finansowania środków służących wdrożeniu zalecenia dotyczącego gwarancji dla młodzieży w kwalifikujących się regionach.

INTCEN UE - Centrum Analiz Wywiadowczych UE - jest organem wywiadowczym Unii Europejskiej (UE). Od stycznia 2011 r. INTCEN UE wchodzi w skład Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i podlega wysokiemu przedstawicielowi UE. Misja INTCEN UE polega na dostarczaniu analiz wywiadowczych, wczesnych ostrzeżeń i orientacji sytuacyjnej wysokiemu przedstawicielowi i ESDZ, poszczególnym organom decyzyjnym UE ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz walki z terroryzmem, a także państwom członkowskim UE.

Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie (ISIL), znane również jako Islamskie Państwo w Iraku i Syrii (**ISIS**) lub po prostu Państwo

Islamskie, jest islamską ekstremistyczną organizacją terrorystyczną kontrolującą terytorium Iraku i Syrii oraz posiadającą ograniczoną kontrolę terytorialną w Libii i Nigerii. Grupa działa też w wielu częściach świata, w tym w Azji Południowo-Wschodniej, lub istnieją tam powiązane z nią ugrupowania. W dniu 29 czerwca 2014 r. grupa ogłosiła się ogólnoswiatowym kalifatem, którego kalifem został Abu Bakr al-Baghdadi, i zmieniła nazwę na Państwo Islamskie.

Jazydzi to grupa etniczno-religijna, której synkretyczna, lecz dawna religia jazydyzm jest powiązana z zaratusztrianizmem i dawnymi religiami mezopotamskimi. Jazydzi zamieszkują głównie prowincję Niniwa w Iraku. Liczebność społeczności Jazydów w Armenii, Gruzji i Syrii zmniejsza się od lat 90. XX w. wskutek znacznej emigracji do Europy, zwłaszcza do Niemiec. W Armenii Jazydzi mają status grupy narodowej. W sierpniu 2014 r. Jazydzi stali się celem ataków Islamskiego Państwa w Iraku i Lewancie w ramach kampanii na rzecz „oczyszczenia” Iraku i sąsiednich państw w wpływów nieislamskich.

Kodeks graniczny Schengen to jednolity zbiór przepisów dotyczących kontroli osób na granicach zewnętrznych. Reguluje przekraczanie granic zewnętrznych, ułatwiając dostęp tym osobom, które mają uzasadnione powody do wjazdu na terytorium UE. Wprowadzono też specjalne zasady małego ruchu granicznego, aby ułatwić wjazd mieszkańcom przygranicznych terenów państw nienależących do UE, którzy muszą często przekraczać granice zewnętrzne UE. Wspólna polityka wizowa ułatwia ponadto legalny wjazd podróżnych na terytorium UE.

Liga Arabska, oficjalnie Liga Państw Arabskich, to organizacja regionalna, do której należą kraje arabskie z Afryki Północnej i obszarów ościennych, Rogu Afryki i Azji Południowo-Zachodniej. Głównym celem Ligi jest „zacieśnianie stosunków między państwami członkowskimi i koordynowanie ich współpracy, ochrona ich niezależności i suwerenności oraz ogólnie pojęta refleksja nad sprawami i interesami krajów arabskich”.

NATO - Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego, nazywana również Sojuszem Północnoatlantyckim, to między państwowy sojusz wojskowy oparty na Traktacie północnoatlantyckim, podpisanym w dniu 4 kwietnia 1949 r. Organizacja ta stanowi system obrony zbiorowej, w ramach którego każde państwo członkowskie wyraża zgodę na wzajemną obronę w reakcji na atak jakiegokolwiek siły z zewnątrz. Sztab NATO znajduje się w Brukseli (Belgia), jednym z 28 państw członkowskich z Ameryki Północnej i Europy, a najnowsi członkowie to Albania i Chorwacja, które przystąpiły w kwietniu 2009 r.

OBWE, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, to największa na świecie organizacja międzyrządowa zajmująca

się sprawami bezpieczeństwa. Jej mandat obejmuje kwestie takie jak kontrola zbrojeń oraz promowanie praw człowieka, wolności prasy i uczciwych wyborów. Powstała w wyniku Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, która odbyła się w 1975 r. w Helsinkach (Finlandia).

PEGIDA czyli **Patriotyczni Europejczycy przeciw Islamizacji Zachodu** to niemiecka skrajnie prawicowa antyislamska organizacja polityczna założona w Dreźnie w październiku 2014 r. Organizuje demonstracje przeciw mającej jej zdaniem miejsce islamizacji świata zachodniego, nawołując do wprowadzenia bardziej restrykcyjnych przepisów imigracyjnych, szczególnie dla muzułmanów. Dąży do zmiany niemieckiego ustawodawstwa w dziedzinie imigracji. W niektórych państwach pojawiły się ruchy wzorowane na PEGIDZIE.

PNR czyli **dane dotyczące przelotu pasażera** to informacje przekazywane przez pasażerów przy rezerwacji biletów i przy odprawie, a także gromadzone przez przewoźników lotniczych do własnych celów handlowych. Obejmują różnego rodzaju informacje, takie jak daty podróży, trasę podróży, informacje dotyczące biletu, dane kontaktowe, biuro podróży, za pośrednictwem którego zarezerwowano bilet, sposób płatności, numer miejsca w samolocie oraz informacje dotyczące bagażu. Dane te są przechowywane w prowadzonych przez linie lotnicze bazach danych dotyczących rezerwacji i odpraw pasażerskich. Wiele państw wykorzystuje dostęp do danych PNR w celu walki z poważną przestępczością i terroryzmem.

Peszmergowie (dosłownie „ci, którzy patrzą śmierci w oczy”) to siły zbrojne irackiego Kurdystanu. Oficjalnym zwierzchnikiem peszmergów jest prezydent irackiego Kurdystanu. Siły peszmergów są w znacznym stopniu podzielone i kontrolowane osobno przez Demokratyczną Partię Kurdystanu i Patriotyczną Unię Kurdystanu, mimo że obie organizacje deklarują lojalność wobec regionalnego rządu Kurdystanu. Obecnie podejmowane są wysiłki, by objąć wszystkie siły zbrojne zwierzchnictwem ministerstwa spraw peszmergów. Siły peszmergów są odpowiedzialne za obronę ziemi, osób i instytucji w regionie Kurdystanu.

Partia Pracujących Kurdystanu, powszechnie nazywana **PKK**, co jest kurdyjskim akronimem pochodzącym od nazwy **Partiya Karkerên Kurdistanê**, to organizacja nacjonalistyczna z siedzibą w Turcji i irackim Kurdystanie. W latach 1984–2013 PKK prowadziła walkę zbrojną przeciw państwu tureckiemu, domagając się praw kulturowych i politycznych oraz prawa do samostanowienia dla Kurdów mieszkających w Turcji, którzy stanowią od 10% do 25% ludności tego kraju. Grupa została założona w 1978 r. w miejscowości Fis (niedaleko Lice) przez grupę kurdyjskich studentów. Przywódca PKK Abdullah Öcalan, po zatrzymaniu i uwięzieniu w 1999 r., porzucił ideologię marksizmu-leninizmu i doprowadził

do przyjęcia przez partię jego nowej politycznej platformy „demokratycznego konfederalizmu” (z wyraźnym wpływem libertariańskiej socjalistycznej filozofii komunalizmu), zarzucając oficjalne apele o stworzenie w pełni niepodległego państwa.

Sieć upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw (RAN) to sieć parasolowa utworzona w celu połączenia społeczności i działaczy lokalnych zaangażowanych w przeciwdziałanie radykalizacji i brutalnemu ekstremizmowi. Stanowi wyjątkowe narzędzie umożliwiające grupom specjalistów z różnych państw członkowskich UE spotykanie się – w ramach danej dziedziny – w celu wymiany najlepszych praktyk, doświadczeń i wyników w zakresie przeciwdziałania radykalizacji i brutalnemu ekstremizmowi. Informacje o wynikach działalności RAN podawane są do wiadomości decydentów politycznych zarówno na szczeblu UE, jak i państw UE.

Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) to organizacja polityczna i gospodarcza obejmująca dziesięć państw Azji Południowo-Wschodniej. Stowarzyszenie zostało założone w dniu 8 sierpnia 1967 r. przez Indonezję, Malezję, Filipiny, Singapur i Tajlandię. Od tego czasu do organizacji przystąpiły kolejne kraje: Brunei, Kambodża, Laos, Mjanma (Birma) i Wietnam. Do celów ASEAN należą: przyspieszenie wzrostu gospodarczego, postępu społecznego i ewolucji społeczno-kulturowej w państwach członkowskich, ochrona pokoju i stabilności w regionie oraz pokojowe omawianie odmiennych stanowisk przez państwa członkowskie.

Rada Współpracy Państw Arabskich Zatoki Perskiej, znana jako **Rada Współpracy Państw Zatoki**, jest regionalną międzyrządową unią polityczną i gospodarczą, w której skład wchodzi wszystkie kraje arabskie Zatoki Perskiej oprócz Iraku. Jej państwa członkowskie to: Bahrajn, Kuwejt, Oman, Katar, Arabia Saudyjska i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

SIS czyli **System Informacyjny Schengen**, to bardzo sprawny system informacyjny działający na wielką skalę, który pomaga w kontroli granic zewnętrznych i we współpracy w zakresie egzekwowania prawa w państwach strefy Schengen. SIS umożliwia właściwym organom, takim jak policja i straż graniczna, wprowadzanie i sprawdzanie wpisów dotyczących niektórych kategorii osób i przedmiotów poszukiwanych lub zaginionych. Wpis w SIS zawiera nie tylko informacje o danej osobie lub przedmiocie, lecz także wyraźne instrukcje dotyczące działań, które należy podjąć w razie odnalezienia danej osoby lub przedmiotu. Wyspecjalizowane krajowe biura SIRENE służą jako pojedyncze punkty kontaktowe do celów wszelkiej dodatkowej wymiany informacji i koordynacji działań związanych z wpisami w SIS.

SIS II to bardziej zaawansowana wersja **Systemu Informacyjnego Schengen (SIS)**. SIS II został uruchomiony w kwietniu 2013 r., z udoskonalonymi funkcjami, takimi jak możliwość wykorzystywania danych biometrycznych, nowe rodzaje wpisów, możliwość tworzenia powiązań między różnymi wpisami (jak wpisy dotyczące osoby i pojazdu), oraz funkcja umożliwiająca przeprowadzanie bezpośrednich kwerend w systemie. SIS II zawiera też kopie europejskich nakazów aresztowania (ENA), uznawane za prawnie równoważne z oryginałami, co zapewnia ułatwienie i przyspieszenie podejmowania przez właściwe organy niezbędnych działań następczych.

VIS czyli **wizowy system informacyjny** pozwala państwom strefy Schengen na wymianę danych dotyczących wiz. Składa się on z centralnego systemu IT oraz infrastruktury łączności między centralnym systemem a systemami krajowymi. Wizowy system informacyjny łączy konsulaty w krajach spoza UE ze wszystkimi zewnętrznymi przejściami granicznymi państw strefy Schengen. Służy on przetwarzaniu danych i decyzji dotyczących wniosków o wize krótkoterminowe umożliwiające wizytę w strefie Schengen lub tranzyt przez nią. System ten pozwala na kojarzenie danych biometrycznych, przede wszystkim odcisków palców, do celów identyfikacji i weryfikacji.

Źródła: <http://europa.eu>
<https://en.wikipedia.org>

ZWALCZANIE TERRORYZMU

O GRUPIE S&D

Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów (Grupa S&D) jest drugą grupą pod względem liczebności w Parlamencie europejskim i posiada 191 członków pochodzących ze wszystkich 28 państw UE.

Opowiadamy się za integracyjnym społeczeństwem europejskim, opartym na zasadach solidarności, równości, różnorodności, wolności i sprawiedliwości. Jesteśmy zaangażowani w walkę o sprawiedliwość społeczną, miejsca pracy, wzrost gospodarczy, prawa konsumentów, zrównoważony rozwój, reformę rynków finansowych i prawa człowieka, w celu stworzenia silniejszej i bardziej demokratycznej Europy oraz lepszej przyszłości dla wszystkich.

Połącz się z nami:

[socialistsanddemocrats](https://www.facebook.com/socialistsanddemocrats)

[socsanddems](https://www.youtube.com/socsanddems)

[socsanddems](https://www.instagram.com/socsanddems)

[TheProgressives](https://twitter.com/TheProgressives)

www.socialistsanddemocrats.eu

S&D

Grupa Postępowego Sojuszu
Socjalistów & Demokratów
w Parlamencie Europejskim